

чи и рекла: чи ще ги погуби сички, ако не угадатъ кръста, тъкъ са уплашиха и рекоха: тъка има единъ старъ Евреинъ Иуда, който е синъ на единого пророка, той може да ти каже гдѣ е кръста. Но като го испитвала царицата да угади кръста, той рекалъ чи не го знае. Тога повелѣлъ царицата да го затворатъ въ длъбокъ гамъ, да умре гладенъ и жаденъ ако не кажи гдѣ е кръста. Евреина като сѣде тамо нѣколко дни гладенъ, начна да вика: пъснети ма ще ви угада гдѣ е скритъ честния кръстъ. И като го пъснаха, заведи ги на единъ голѣмъ могилъ, което била насипана съ пръсь и камани, и върхъ на имаше идолски храмъ направенъ отъ римскія царь Адріанъ, рече: тъка е скритъ христовъ кръстъ, въ тъзи могилъ. Тога царица Елена повелѣла да развалатъ идолскія храмъ и да раскопатъ могилътъ. Послѣ доиди и Макарій патріархъ, който като са помоли на Бога, тосъ часъ излѣзъ отъ онова място много хъбава миризма. И като раскопаха сичките могилъ, намериха христовъ гробъ и до гроба три кръстове и четири гвоздеи, съ които е бѣше Христосъ прикованъ на кръста. И като не знаха отъ тритъ кръста, кой е христовъ? Слагчиса тога да носаха единъ умралъ мома да я погребатъ, и повелѣлъ патріарха да сложатъ момата. И като търѣха на умрѣлътъ тритъ кръста единъ по единъ, най послѣ търѣха и христовъ кръстъ, и тосъ часъ вскръсна умралата мома и стана на крака права. Тога царицата позна кой е христовъ кръстъ, поклонимъ са и го цалъна, тъй и нейнитѣ хора, които сѣхъ дошли съ неа. Тога защото имаше много народъ и не можаха да видятъ честния кръстъ за тъй молиха патріарха да го дигни на високо, за да го видятъ сичките. Тога патріарха като отиди въ голѣмътъ іерусалимскъ църквъ, покачиса на амвона, дигна честния кръстъ и го показа на сичките народъ. А народъ като видѣ честния кръстъ, викаха съ голѣмъ гласъ, и дъмаха: господи помилуй. И отъ тога остана да са празнича и до днесъ и да са възтига честния кръстъ за помашъ на тогашното въздинанїе.

Тога царица Елена зела една частъ (парче) отъ честния кръстъ, и четиригъ гвоздеи, а цѣлыя кръстъ търи въ срекаренъ сѫдъ и го даде на Макарія патріарха, да го държи во Іерусалимъ, за послѣднитѣ времена и народы. Тога Евреина като угади кръста, и други оци Евреи, които видѣха чудото на честния кръстъ, повѣраха и са кръща.

Иуда са нарече Киріакъ, кой-